

USTAWA

z dnia 2 kwietnia 2004 r.

o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji

Art. 1. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2001 r. Nr 101, poz. 1114, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. 1. Ustawę stosuje się do nadawców ustanowionych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Nadawcę uważa się za ustanowionego na terytorium Rzeczypospolitej Pol-

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 56, poz. 517 oraz z 2003 r. Nr 96, poz. 874.

- skiej, jeżeli spełnia on co najmniej jeden z warunków:
- 1) ma swoją siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej oraz
 - a) decyzje o strukturze i zawartości programu są podejmowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
 - b) istotna część osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej przy działalności nadawcy działa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a decyzje o strukturze i zawartości programu są podejmowane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub
 - c) istotna część osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej przy działalności nadawcy działa zarówno na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak i w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej,
 - 2) decyzje o strukturze i zawartości programu są podejmowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz istotna część osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej przy działalności nadawcy działa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a nadawca ma swoją siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej,
 - 3) rozpoczął rozpowszechnianie programu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na podstawie prawa Rzeczypospolitej Polskiej i utrzymuje stabilne i efektywne związki gospodarcze z Rzeczpospolitą Polską, chyba że:
 - a) zarówno siedziba nadawcy znajduje się w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jak i decyzje o strukturze i zawartości programu są podejmowane w innym państwie członkowskim Unii Europejskie lub
 - b) istotna część osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej przy działalności nadawcy działa w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym nadawca ma swoją siedzibę lub decyzje o strukturze i zawartości programu są podejmowane na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
3. Za ustanowionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się także nadawcę, jeżeli istotna część osób zatrudnionych na podstawie stosunku
- pracy lub umowy cywilnoprawnej przy działalności nadawcy działa na jej terytorium oraz nadawca:
- 1) ma swoją siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a decyzje o strukturze i zawartości programu są podejmowane w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej albo
 - 2) ma swoją siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, a decyzje o strukturze i zawartości programu są podejmowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Za ustanowionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się także nadawcę, który:
- 1) dysponuje lub wykorzystuje częstotliwość na podstawie decyzji wydanej przez polski organ administracji publicznej albo
 - 2) korzysta z satelity wykorzystującego rezerwację zasobów orbitalnych dokonaną przez polski organ administracji publicznej, jeżeli nie dysponuje lub nie wykorzystuje częstotliwości na podstawie decyzji wydanej przez właściwy organ władzy publicznej państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo
 - 3) korzysta ze stacji dosyłowej do satelity zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli nie korzysta z satelity wykorzystującego rezerwację zasobów orbitalnych dokonaną przez właściwy organ władzy publicznej państwa członkowskiego Unii Europejskiej
- pomimo że nie odpowiada on warunkom określonym w ust. 1—3 i nie został uznany za nadawcę ustanowionego w państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie przepisów prawa tego państwa odpowiadających warunkom określonym w ust. 1—3.”;
- 2) w art. 4:
- a) po pkt 1a dodaje się pkt 1b i 1c w brzmieniu:
„1b) osobą zagraniczną jest osoba zagraniczna w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.²⁾),

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643, z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 86, poz. 789, Nr 128, poz. 1176 i Nr 217, poz. 2125 oraz z 2004 r. Nr 54, poz. 535 i Nr 91, poz. 870

- 1c) zespołem twórczym jest zespół osób tworzących audycje, do którego zalicza się w szczególności: reżysera, autora scenariusza, scenografa, operatora, odtwórców głównych ról i kompozytora,”
- b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
- „4a) programem wyspecjalizowanym jest program, w którym nie mniej niż 70 % czasu nadawania programu w ciągu miesiąca, w godzinach 6—23, stanowią audycje i inne przekazy realizujące przyjętą specjalizację programu,”
- c) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
- „5a) audycją wytworzoną pierwotnie w języku polskim jest audycja spełniająca wymogi audycji europejskiej w rozumieniu niniejszej ustawy i powstała na podstawie scenariusza wytworzonego pierwotnie w języku polskim, której pierwotna rejestracja dokonana została w języku polskim,”
- d) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
- „7) sponsorowaniem jest bezpośrednie lub pośrednie finansowanie albo współfinansowanie tworzenia lub rozpowszechniania audycji lub innych przekazów, przez podmiot niebędący nadawcą lub producentem audycji, dla upowszechnienia, utrwalenia lub podniesienia renomy nazwy, firmy, towaru lub usługi, znaku towarowego lub innego oznaczenia indywidualizującego sponsora lub jego działalność,”
- e) pkt 11 otrzymuje brzmienie:
- „11) reklamą ukrytą jest przedstawianie w audycjach towarów, usług, nazwy, firmy, znaku towarowego lub działalności przedsiębiorcy będącego producentem towaru lub świadczącego usługi, jeżeli zamiarem nadawcy, w szczególności związanym z wynagrodzeniem lub uzyskaniem innej korzyści, jest osiągnięcie skutku reklamowego oraz jeżeli możliwe jest wprowadzenie publiczności w błąd co do charakteru przekazu,”
- f) dodaje się pkt 12—14 w brzmieniu:
- „12) producentem jest osoba fizyczna lub osoba prawna, lub jednostka organizacyjna, o której mowa w art. 33¹ § 1 Kodeksu cywilnego, która podejmuje inicjatywę, faktycznie organizuje i ponosi odpowiedzialność za kreatywny, organizacyjny i finansowy proces produkcji utworu audiowizualnego,
- 13) producentem niezależnym wobec danego nadawcy jest producent niepozostający w stosunku pracy z danym nadawcą, niebędący sam nadawcą i nieposiadający udziałów w organizacji nadawcy oraz w którym nadawca ani żaden podmiot od niego zależny bądź należący do tej samej
- grupy kapitałowej nie posiada żadnych udziałów, a w zarządach nie zasiadają żadne osoby pozostające w stosunku pracy z danym nadawcą lub będące nadawcami,
- 14) przedsiębiorcą jest przedsiębiorca w rozumieniu art. 2 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej.”;
- 3) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Pracodawca zatrudniający członka Krajowej Rady udzieli mu, na jego wniosek, urlopu bezpłatnego na czas sprawowania funkcji. Okres urlopu wlicza się do stażu pracy, od którego zależą uprawnienia wynikające ze stosunku pracy.”;
- 4) art. 15 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 15. 1. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają co najmniej 33 % kwartalnego czasu nadawania programu na audycje wytworzone pierwotnie w języku polskim, z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych i teleturniejów.
2. Nadawcy programów radiowych i telewizyjnych przeznaczają co najmniej 33 % kwartalnego czasu nadawania w programie utworów słowno-muzycznych na utwory, które są wykonywane w języku polskim.
3. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają ponad 50 % kwartalnego czasu nadawania programu na audycje europejskie, z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych i teleturniejów.
4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, niższy udział w programie radiowym lub telewizyjnym audycji, o których mowa w ust. 1 i 3, dla:
- 1) nadawców w pierwszym roku rozpowszechniania przez nich programu,
- 2) programów wyspecjalizowanych, dla których brak jest wystarczającej liczby audycji, o których mowa w ust. 1 i 3,
- 3) programów rozpowszechnianych wyłącznie w sposób satelitarny lub kablówkowy dostępnych w całości za opłatą, z wyłączeniem opłat określonych w rozdziale 7 i podstawowych opłat pobieranych przez operatorów satelitarnych lub operatorów sieci kablówkowych
- uwzględniając konieczność zachowania proporcji audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim i audycji europejskich.”;

5) art. 15a otrzymuje brzmienie:

„Art. 15a. 1. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają co najmniej 10 % kwartalnego czasu nadawania programu na audycje europejskie wytworzone przez producentów niezależnych, z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych i teleturniejów. W czasie przeznaczonym na audycje europejskie wytworzone przez producentów niezależnych, audycje wytworzone w okresie 5 lat przed rozpowszechnieniem w programie powinny stanowić co najmniej 50 %.

2. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do audycji, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 3 oraz w ust. 1:

- 1) sposób prowadzenia przez nadawcę ewidencji czasu nadawania,
- 2) czas przechowywania ewidencji, nie krótszy niż 1 rok,
- 3) zakres informacji zawartych w ewidencji, w tym dane o terminie rozpowszechniania audycji, rzeczywisty czas trwania audycji, tytuł i producenta audycji

— uwzględniając możliwość prowadzenia ewidencji w formie elektronicznej, konieczność zapewnienia przejrzystości oraz jawności informacji znajdujących się w ewidencji oraz nieobciążania nadawców nadmiernymi utrudnieniami i kosztami w związku z prowadzeniem ewidencji.”;

6) art. 15b otrzymuje brzmienie:

„Art. 15b. 1. Audycją europejską jest audycja, która pochodzi z:

- 1) państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub
- 2) państwa będącego stroną Europejskiej konwencji o telewizji ponadgranicznej, sporządzonej w Strasburgu dnia 5 maja 1989 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 32, poz. 160), niestosującego środków dyskryminacyjnych w stosunku do audycji pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej, lub
- 3) innego europejskiego państwa trzeciego niestosującego środków dyskryminacyjnych w stosunku do audycji pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej, o ile spełnia ona wymagania określone w ust. 3.

2. Audycja pochodzi z państw, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jeżeli większość członków zespołu twórczego stale zamieszkuje na terytorium jednego z tych państw oraz spełniony jest co najmniej jeden z warunków:

- 1) audycja jest wyprodukowana przez producenta mającego siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania w państwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2,
- 2) produkcja audycji jest nadzorowana i kontrolowana przez osobę fizyczną mającą stałe miejsce zamieszkania w państwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, lub przez osobę prawną albo podmiot nieposiadający osobowości prawnej, których siedziba znajduje się w państwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2,
- 3) udział współproducentów, mających siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania w państwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w łącznych kosztach produkcji audycji jest większościowy i współprodukcja nie podlega kontroli współproducentów niemających siedziby lub stałego miejsca zamieszkania w państwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

3. Za audycję europejską uważa się również audycję, której większość członków zespołu twórczego stale zamieszkuje na terytorium państwa europejskiego oraz która została wyprodukowana samodzielnie lub w koprodukcji z producentem mającym siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej przez producenta mającego siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania w państwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli państwo to zawarło ze Wspólnotą Europejską umowę w sprawach audiowizualnych.

4. Audycją europejską jest także audycja, która została wyprodukowana w ramach dwustronnych umów o koprodukcji zawartych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej i państwami trzecimi, a udział współproducentów, mających siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania na terytorium państwa, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w łącznych kosztach produkcji audycji jest większościowy oraz współprodukcja nie podlega kontroli współproducentów niemających siedziby lub stałego miejsca zamieszkania na terytorium państwa, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

5. Audycją europejską, w stosunku odpowiadającym proporcji udziału współproducentów mających siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania w państwie członkowskim Unii Europejskiej w łącznych kosztach produkcji, jest również audycja niespełniająca wymagań określonych w ust. 1—4, jeżeli większość członków zespołu twórczego stałe zamieszkuje w państwie członkowskim Unii Europejskiej.”;

7) w art. 16a:

a) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Filmy fabularne i filmy telewizyjne, z wyłączeniem serii, seriali i audycji dokumentalnych, trwające ponad 45 minut, mogą być przerywane, w celu nadania reklam lub telesprzedaży, wyłącznie jeden raz podczas każdego okresu pełnych 45 minut. Kolejne przerwy w celu nadania reklam lub telesprzedaży są dopuszczalne, jeżeli film trwa co najmniej 20 minut dłużej niż dwa lub więcej okresów pełnych 45 minut.

5. Audycje inne niż określone w ust. 3 i 4 mogą być przerywane w celu nadania reklam lub telesprzedaży, jeżeli okres pomiędzy kolejnymi przerwami w danej audycji wynosi w programie telewizyjnym co najmniej 20 minut, a w programie radiowym co najmniej 10 minut.”,

b) w ust. 6:

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) audycji publicystycznych i dokumentalnych o czasie krótszym niż 30 minut; jeżeli czas ich emisji wynosi co najmniej 30 minut, stosuje się przepisy ust. 2—5,”

— dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) audycji przeznaczonych dla dzieci.”;

8) w art. 16b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakazane jest nadawanie reklamy:

1) wyrobów tytoniowych, rekwizytów tytoniowych, produktów imitujących wyroby tytoniowe lub rekwizyty tytoniowe oraz symboli związanych z używaniem tytoniu, w zakresie regulowanym przez ustawę z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 10, poz. 55, z późn. zm.³⁾),

2) napojów alkoholowych, w zakresie regulowanym przez ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1231, z późn. zm.⁴⁾),

3) usług medycznych, w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z późn. zm.⁵⁾), świadczonych wyłącznie na podstawie skierowania lekarza,

4) produktów leczniczych, w zakresie regulowanym przez ustawę z dnia 6 września 2001 r. — Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 533 i Nr 69, poz. 625),

5) wiodoloterii, gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych, gier na automatach, w zakresie regulowanym ustawą z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 4, poz. 27).”,

b) w ust. 2:

— zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Zakazane jest nadawanie reklam:”,

— pkt 1—4 otrzymują brzmienie:

„1) nawołujących bezpośrednio małoletnich do nabywania produktów lub usług,

2) zachęcających małoletnich do wywierania presji na rodziców lub inne osoby w celu skłonienia ich do zakupu reklamowanych produktów lub usług,

3) wykorzystujących zaufanie małoletnich, jakie pokładają oni w rodzicach, nauczycielach i innych osobach,

4) w nieuzasadniony sposób ukazujących małoletnich w niebezpiecznych sytuacjach,”

c) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zagrażać fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich,”;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 96, poz. 1107 oraz z 2003 r. Nr 229, poz. 2274.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 167, poz. 1372, z 2003 r. Nr 80, poz. 719 i Nr 122, poz. 1143 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935, z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948, Nr 114, poz. 1193 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 45, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1083, Nr 111, poz. 1193, Nr 113, poz. 1207, Nr 126, poz. 1382, 1383 i 1384 i Nr 128, poz. 1407, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 124, poz. 1151 i 1152, Nr 171, poz. 1663, Nr 213, poz. 2081 i Nr 223, poz. 2215.

- 9) art. 16c otrzymuje brzmienie:
- „Art. 16c. Zakazane jest nadawanie reklamy ukrytej.”;
- 10) w art. 17 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Sponsorowane audycje lub inne przekazy są oznaczane przez wskazanie sponsora na ich początku lub na końcu. Wskazanie sponsora może zawierać tylko jego nazwę, firmę, znak towarowy lub inne oznaczenie indywidualizujące przedsiębiorcę lub jego działalność, widok jednego towaru lub usługi.
2. Wskazanie sponsora nie może zawierać nazwy, firmy, znaku towarowego lub innego oznaczenia indywidualizującego przedsiębiorcę lub jego działalność, widoku towaru albo usługi, których reklama jest zakazana w art. 16b ust. 1.”;
- 11) w art. 18:
- a) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
- „4. Zabronione jest rozpowszechnianie audycji lub innych przekazów zagrażających fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich, w szczególności zawierających treści pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony eksponujących przemoc.
5. Audycje lub inne przekazy, zawierające sceny lub treści mogące mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich, inne niż te, o których mowa w ust. 4, mogą być rozpowszechniane wyłącznie w godzinach od 23 do 6.”,
- b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:
- „5a. Nadawcy są zobowiązani do oznaczania audycji lub innych przekazów, o których mowa w ust. 5, odpowiednim symbolem graficznym przez cały czas ich emisji telewizyjnej lub zapowiedzią słowną, informującą o zagrożeniach wynikających z treści emisji radiowej.
- 5b. Nadawcy są zobowiązani do oznaczania audycji i innych przekazów, innych niż te, o których mowa w ust. 5, z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, teleprzedaży, transmisji sportowych i przekazów tekstowych, odpowiednim symbolem graficznym przez cały czas ich emisji telewizyjnej, uwzględniając stopień szkodliwości danej audycji lub przekazu dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych.”,
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) cechy oraz szczegółowe warunki kwalifikowania, rozpowszechniania i sposób zapowiadania audycji lub innych przekazów, o których mowa w ust. 5,
 - 2) podział małoletnich na kategorie wiekowe oraz szczegółowe warunki kwalifikowania i rozpowszechniania audycji lub innych przekazów, o których mowa w ust. 5b, z uwzględnieniem godzin nadawania audycji lub innych przekazów przeznaczonych dla danej kategorii wiekowej,
 - 3) wzory symboli graficznych i formuł zapowiedzi, o których mowa w ust. 5a i 5b, oraz sposób ich prezentacji
- uwzględniając stopień szkodliwości audycji dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych.”;
- 12) w art. 21:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Publiczna radiofonia i telewizja realizuje misję publiczną, oferując, na zasadach określonych w ustawie, całemu społeczeństwu i poszczególnym jego częściom, zróżnicowane programy i inne usługi w zakresie informacji, publicystyki, kultury, rozrywki, edukacji i sportu, cechujące się pluralizmem, bezstronnością, wyważeniem i niezależnością oraz innowacyjnością, wysoką jakością i integralnością przekazu.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Do zadań publicznej radiofonii i telewizji, wynikających z realizacji misji, o której mowa w ust. 1, należy w szczególności:
- 1) tworzenie i rozpowszechnianie programów ogólnokrajowych, programów regionalnych, programów dla odbiorców za granicą w języku polskim i innych językach oraz innych programów realizujących demokratyczne, społeczne i kulturalne potrzeby społeczności lokalnych,
 - 2) tworzenie i rozpowszechnianie programów wyspecjalizowanych, na których rozpowszechnianie uzyskano koncesję,
 - 3) budowa i eksploatacja nadawczych i przekaźnikowych stacji radiowych i telewizyjnych,
 - 4) rozpowszechnianie przekazów tekstowych,
 - 5) prowadzenie prac nad nowymi technikami tworzenia i rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych,
 - 6) prowadzenie działalności produkcyjnej, usługowej i handlowej związanej z twórczością audiowizualną, w tym eksportu i importu,
 - 7) popieranie twórczości artystycznej, literackiej, naukowej oraz działalności oświatowej,
 - 8) upowszechnianie wiedzy o języku polskim,
 - 9) tworzenie i udostępnianie programów edukacyjnych na użytek środowisk polo-

nijnych oraz Polaków zamieszkałych za granicą.”;

13) w art. 24:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiotom uczestniczącym w wyborach do Sejmu, Senatu, samorządu terytorialnego oraz Parlamentu Europejskiego zapewnia się możliwość rozpowszechniania audycji wyborczych w programach publicznej radiofonii i telewizji na zasadach określonych odrębnymi przepisami.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Podmiotom uprawnionym do udziału w kampanii referendalnej w programach radiowych i telewizyjnych w rozumieniu art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (Dz. U. Nr 57, poz. 507 i Nr 85, poz. 782) zapewnia się możliwość rozpowszechniania audycji referendalnych w programach publicznej radiofonii i telewizji na zasadach określonych odrębnymi przepisami.”;

14) w art. 26 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Terenowe oddziały spółki „Telewizja Polska — Spółka Akcyjna” mają swoje siedziby w: Białymstoku, Bydgoszczy, Gorzowie Wielkopolskim, Gdańsku, Katowicach, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Opolu, Olsztynie, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie, Wrocławiu.”;

15) po art. 31 dodaje się art. 31a i 31b w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. Spółki, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, są obowiązane do określenia w dokumentacji, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.⁶⁾), zasad rachunkowości, w tym zakładowego planu kont, w sposób zapewniający ujęcie w księgach rachunkowych przychodów i związanych z nimi kosztów odrębnie w odniesieniu do działalności, o której mowa w art. 21 ust. 1, oraz pozostałej działalności, a także metod przypisywania kosztów i przychodów do poszczególnych rodzajów prowadzonej działalności.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie narusza obowiązków w zakresie rachunkowości i sprawozdawczości wynikających z odrębnych przepisów.

3. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia

dokumentacji, o której mowa w ust. 1, oraz sposób sporządzania sprawozdań, o których mowa w art. 31b pkt 1—3, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia przestrzegania zasad jawności i przejrzystości wykorzystania środków przeznaczonych na realizację zadań, o których mowa w art. 21 ust. 1, w sposób niezakłócający konkurencji na rynku.

Art. 31b. Zarządy spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, są obowiązane do składania Krajowej Radzie:

1) rocznego sprawozdania ze sposobu wykorzystania środków, o których mowa w art. 31 ust. 1 i 2, do dnia 15 lutego, za poprzedni rok kalendarzowy,

2) kwartalnych sprawozdań dotyczących sposobu wykorzystania środków przyznawanych zgodnie z art. 31 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, do 25. dnia miesiąca następującego po upływie każdego kwartału danego roku kalendarzowego,

3) kwartalnych sprawozdań dotyczących kosztów poniesionych na działalność, o której mowa w art. 21 ust. 1, wraz z określeniem źródeł ich finansowania, do 25. dnia miesiąca następującego po upływie każdego kwartału danego roku kalendarzowego,

4) założeń programowo-finansowych w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 21 ust. 1, na rok następny, do dnia 30 kwietnia danego roku.”;

16) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. 1. Koncesja może być udzielona osobie fizycznej, posiadającej obywatelstwo polskie i stałe miejsce zamieszkania w Polsce, lub osobie prawnej, która ma siedzibę w Polsce.

2. Koncesja dla spółki z udziałem osób zagranicznych może być udzielona, jeżeli:

1) udział osób zagranicznych w kapitale zakładowym spółki nie przekracza 49 %,

2) umowa lub statut spółki przewidują, że:

a) członkami zarządu spółki będą w większości osoby posiadające obywatelstwo polskie i stałe miejsce zamieszkania w Polsce,

b) w zgromadzeniu wspólników lub w walnym zgromadzeniu udział głosów osób zagranicznych

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276.

i spółek zależnych, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, od osób zagranicznych nie może przekroczyć 49 %,

- c) członkami rady nadzorczej spółki będą w większości osoby posiadające obywatelstwo polskie i stałe miejsce zamieszkania w Polsce.

3. Koncesja może być również udzielona:

- 1) osobie zagranicznej lub
- 2) spółce zależnej, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, od osoby zagranicznej

— których siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego — bez stosowania ograniczeń zawartych w ust. 2.”;

17) w art. 36 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przewidywany udział audycji, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 3, w programie telewizyjnym albo utworów, o których mowa w art. 15 ust. 2, w programie radiowym lub telewizyjnym,”;

18) art. 40a otrzymuje brzmienie:

„Art. 40a. 1. Nabycie lub objęcie udziałów albo akcji, bądź nabycie prawa z udziałów lub akcji przez osobę zagraniczną w spółce, która posiada koncesję na rozpowszechnianie programu, wymaga zezwolenia Przewodniczącego Krajowej Rady, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 33 ust. 3, art. 35 ust. 2, art. 36 ust. 2 oraz art. 38.

2. Czynność, o której mowa w ust. 1, dokonana przez podmiot, w stosunku do którego osoba zagraniczna jest podmiotem dominującym, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, uważa się za czynność dokonaną przez podmiot dominujący.

3. Przewodniczący Krajowej Rady wydaje i cofa zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, na podstawie uchwały Krajowej Rady.

4. Czynności, o których mowa w ust. 1, dokonane bez zezwolenia są nieważne.

5. Przepisów ust. 1—3 nie stosuje się do osób zagranicznych lub spółek zależnych, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, do osób zagranicznych, których siedziby lub miejsce zamieszkania znajdują się w państwach będących członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego.”;

19) w art. 45:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ rejestracyjny odmówi rejestracji programu, jeżeli:

- 1) wnioskodawca nie ma uprawnień do używania urządzeń radiowych i sieci telekomunikacyjnych,
- 2) w rozpowszechnianym programie, w okresie ostatnich 12 miesięcy, co najmniej dwukrotnie zamieszczone zostały treści naruszające przepisy art. 18.”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w rozprowadzonym programie, w okresie ostatnich 12 miesięcy, co najmniej dwukrotnie zamieszczone zostały treści podlegające do nienawiści ze względu na rasę, płeć, narodowość lub religię lub naruszające przepisy art. 18 ust. 4 i 5,”;

20) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art. 50. 1. Wpływy, o których mowa w art. 48 ust. 1 i w art. 49 ust. 2 i 4, z wyłączeniem potrąceń przewidzianych w art. 49 ust. 5 i art. 51 ust. 5, są przeznaczone wyłącznie na realizację przez nadawców publicznej radiofonii i telewizji zadań, o których mowa w art. 21 ust. 1, w wysokości nieprzekraczającej wydatków ponoszonych w związku z realizacją tych zadań.

2. Krajowa Rada ustala corocznie, po analizie założeń programowo-finansowych, o których mowa w art. 31b pkt 4, oraz sprawozdań, o których mowa w art. 31b pkt 3, za poprzedni rok kalendarzowy i analizie określonych w nich kosztów, nie później niż do dnia 30 czerwca, sposób podziału wpływów między jednostki publicznej radiofonii i telewizji w następnym roku kalendarzowym, w tym minimalny udział terenowych oddziałów spółek.

3. Przewodniczący Krajowej Rady przekazuje zaliczkowo jednostkom publicznej radiofonii i telewizji środki na realizację zadań, o których mowa w art. 21 ust. 1, na podstawie sposobu podziału wpływów, o którym mowa w ust. 2.

4. Jeżeli na podstawie sprawozdania, o którym mowa w art. 31b pkt 3, zostanie wykazane, że wpływy, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, przekraczają wartość wydatków na realizację zadań, o których mowa w art. 21 ust. 1, nadwyżka podlega zaliczeniu na poczet wydatków na realizację tych zadań w następnym kwartale.”;

21) w art. 53 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli nadawca narusza obowiązek wynikający z przepisów art. 15 ust. 1—3, art. 15a ust. 1,

art. 16 ust. 1—3, art. 16a ust. 1—6, art. 16b, art. 16c, art. 17 ust. 1—7, art. 18 ust. 1—5b, art. 20 ust. 1, art. 20b ust. 1 i 6 lub z przepisów wydanych na podstawie art. 15 ust. 4, art. 15a ust. 2, art. 16 ust. 4, art. 17 ust. 8 i art. 18 ust. 6, Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję nakładającą na nadawcę karę pieniężną w wysokości do 50 % rocznej opłaty za używanie częstotliwości przeznaczonej do nadawania programu, a w przypadku gdy nadawca nie uiszcza opłaty za częstotliwość, karę pieniężną w wysokości do 10 % przychodu nadawcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.”.

Art. 2. 1. W 2004 r. Krajowa Rada ustala sposób podziału wpływów między jednostki publicznej radiofonii i telewizji, w tym minimalny udział terenowych oddziałów spółek, na dotychczasowych zasadach.

2. Spółki, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3 ustawy wymienionej w art. 1, są obowiązane do prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 oraz z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276), za 2004 r.:

- 1) za okres do 30 czerwca — na dotychczasowych zasadach;
- 2) za okres od 1 lipca — na zasadach określonych w ustawie wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Zarządy spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3 ustawy wymienionej w art. 1, są zobowiązane do złożenia Krajowej Radzie sprawozdań za 2004 r.:

- 1) za okres do 30 czerwca — na dotychczasowych zasadach;
- 2) za okres od 1 lipca — na zasadach określonych w ustawie wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przy czym sprawozdanie, o którym mowa w art. 31b pkt 1 tej ustawy, będzie sprawozdaniem półrocznym.

Art. 3. Spółki regionalne radiofonii publicznej, które tworzą i rozpowszechniają programy regionalne i inne wymienione w art. 21 ust. 1a pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1, i w tym celu korzystają w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy z częstotliwości przydzielonych im decyzjami Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zachowują uprawnienia nabyte na podstawie tych decyzji.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 31a, art. 31b i art. 50 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.;
- 2) art. 26 ust. 2a ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*